

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN GEUR VAN ZUURKOOL EN WORST

Volks blijspel in drie bedrijven

door

1880
Louis Boonen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1997
Nr.2258

PERSONAGES

(3 dames - 5 heren)

Tine, cafébazin.

Jeanne, hot-dogverkoopster.

Jean, dirigent van de fanfare.

Vic, postbode.

Luc, jurylid.

Karel, voorzitter van de fanfare.

Veroniek, vrouw van de voorzitter.

Firmin, man van Jeanne.

DECOR

Het interieur van een volkscafé. Er zijn vier deuren voorzien: een buitendeur, een deur-privaat, een deur-toilet en een deur-repetitielokaal.

E E R S T E B E D R I J F

(Een donderdag in augustus, ergens in de voormiddag. Bij de aanvang van het spel is Tine bezig met poetsen in het café. De buitendeur gaat open, de radio staat aan en Tine zingt luidkeels met de muziek mee. Jean komt op via buitendeur. Tine ziet hem niet binnenkomen. Jean zet de radio af, zodat Tine even alleen staat te zingen.)

TINE : *(boos)* Wel, potverdorie! Nu draaien ze eindelijk behoorlijke muziek, en dan...

JEAN : *(onderbreekt haar)* Je hebt je beroep gemist, Tine.

TINE : Wat?! *(Ziet Jean staan)* O, jij bent het maar, dirigent.

JEAN : Voor de goede vrienden is het Jean.

TINE : Ben je er weeral? Je zou beter een tent en een slaapzak meebrengen, dan kun je in het repetitielokaal blijven kamperen.

JEAN : Ja, iets in die aard stelde mijn vrouw me ook al voor. En al zo vroeg met de grote poets bezig.

TINE : In een café is het elke dag grote poets. En jij bent ook al zo vroeg op pad. Moet er midden in de week niet meer gewerkt worden?

JEAN : Ik ben zo zenuwachtig voor de wedstrijd van zondag, dat ik maar enkele dagen vakantie genomen heb.

TINE : Waarover maak jij je toch zorgen? Alles is tot in de puntjes geregeld. Wat zou er nu nog kunnen misgaan?

JEAN : Veronderstel dat de muzikanten ziek worden.

TINE : Zelfs met veertig graden koorts komen die nog spelen.

JEAN : Het weer kan tegenvallen.

TINE : Heb je het weerbericht gehoord? Voor het weekend voorspellen ze tropische temperaturen.

JEAN : Er kan...

TINE : *(onderbreekt hem)* Zeg eens, zo kun je bezig blijven: er kan een orkaan opsteken, de feesttent kan wegwaaien, de instrumenten kunnen gestolen worden en zo kan

ik nog een tijdje doorgaan.

JEAN : En toch heb ik een raar voor gevoel.

TINE : Blijf jij dan de eeuwige pessimist? Je zou er beter over nadenken waar de beker moet komen te staan.

JEAN : De beker? Maak je daarover maar geen illusies.

TINE : Zullen jij en ik een pronostiek houden? Als we de beker winnen, geef jij een gratis vat bier; en als we hem niet hebben, geef ik er drie. Afsproken?

JEAN : Je klinkt zo zelfverzekerd. (*denkt even na*) Akkoord. Ik één, jij drie.

TINE : En vertel nu maar eens waarom je zo vroeg hier bent.

JEAN : Euh?... Ja, waarom ben ik eigenlijk hier? (*denkt na*)

TINE : Kwam je iets controleren? Of iets halen?

JEAN : Nu weet ik het weer! Ik ben bij de dokter geweest.

TINE : Extra snipperdagen gaan halen, zeker? Want je ziet er allesbehalve ziek uit.

JEAN : Ik niet ziek?! Ik sta van kop tot teen onder stress! Zal ik even een opsomming van mijn kwalen geven? Mijn bloeddruk is te hoog, mijn hartslag slaat op hol, problemen met mijn maag, als ik slaap krijg ik venijnige steken in mijn borstkas én ik heb last van jeukende voeten.

TINE : Stress van jeukende voeten?! Nu bak je het helemaal bruin.

JEAN : Daarvan geen stress krijgen? Als je maar eenmaal per maand een paar propere sokken mag aantrekken, ondervind je dat wel!

TINE : En, wat zegt je vrouw over de wedstrijd van zondag?

JEAN : Zolang ik maar niet teveel thuis ben en op het einde van de maand mijn loon op tafel leg, blijft alles voor haar hetzelfde. Ik zal het haar nu maar gaan vertellen dat ik ziek ben, want ze denkt dat ik op mijn werk ben.

TINE : Nu weet ik nog steeds niet waarom je hier bent.

JEAN : Het zal wel aan mijn fiets liggen, denk ik. Die is gewend om hier binnen te draaien. (*verlegen*) En natuurlijk om jou nog eens te zien, Tine. Je weet het, mijn gevoelens voor jou zijn...

TINE : (*onderbreekt hem*) Stop toch eens met die kinderachtige streken! Je hebt toch een vrouw. Probeer met haar gelukkig te zijn.

JEAN : Ik zal pas gelukkig zijn, als ik bij jou mag komen wonen.

TINE : Gebruik toch je gezond verstand, Jean. Je mag hier elke dag komen, maar na sluitingsuur ga je naar huis.

JEAN : Maar ik meen het, Tine! Mijn gedachten zijn steeds bij jou.

TINE : Hou jij je gedachten maar bij de wedstrijd van zondag.

JEAN : Tot straks dan maar. Zul je nog eens aan me denken? *(Af via buitendeur.)*

TINE : Mannen? Heerlijk om naar te kijken, maar niet om in huis te hebben. *(Zij zet de radio aan en zingt met de muziek mee.)*

STEM IN DE RADIO : *(Als de muziek stopt.)* Even deze reeks van oldies onderbreken voor een info-bericht op uw radio, radio "De Vrije Piraat". Op zondag 18 augustus zal er in de feesttent naast café "Bij Tine" de finale beslecht worden tussen onze dorpsfanfare "Ons Blaasplezier" en de fanfare "De Echte Vrienden". Wie zal er met de felbegeerde wisselbeker gaan lopen? De toegang tot dit evenement bedraagt 100 fr. en de dranken zullen er tegen een democratische prijs verkocht worden. Sponsor van deze groots opgezette muzikale wedstrijd is: Hot-dogtent Bij Jeanne. En nu weer muziek, met een oude kraker van...

TINE : Als ze zondag blazen gelijk tijdens de laatste repetitie, zal de wedstrijd vlug "gebeslecht" zijn. *(Zij neemt het poetsmateriaal en gaat af via deur privaat.)*

JEANNE : *(Komt opgewonden binnen via buitendeur)* Tine?!... Tine! *(Terzijde)* Waar zit dat mens nu? *(Zij zet de radio stiller en zegt dan boos in de richting van de radio.)* Jij zwijgt tenminste als ik dat wil. *(ze schreeuwt)* Tine!!

TINE : *(Komt op via deur privaat)* Jeanne?! Wat scheelt er? Staat je hot-dogbarak in brand?

JEANNE : Erger nog! Weet je wat ik gehoord heb?

TINE : Ik weet het niet. Ik stond er niet bij.

JEANNE : Zeg me alsjeblieft dat het niet waar is.

TINE : Vertel me dan eerst wat je hebt gehoord.

JEANNE : Ik had verleden week al zo een voorgevoel. En nu is het uitgekomen.

TINE : Ga je me nu eindelijk vertellen waarom je zo opgefokt doet!

JEANNE : Je zult het nooit geloven.

TINE : Kom. Ga nu eens zitten en vertel me rustig waarover jij je zo druk maakt.

JEANNE : De wedstrijd. Er wordt zondag niet gespeeld, hebben ze mij verteld.

TINE : Wie verkoopt er nu zo een onzin?

JEANNE : Niks onzin. Dat hebben ze mij voor de vaste waarheid verteld.

TINE : En hebben "ze" er ook de reden bij verteld?

JEANNE : De muzikanten weigeren zondag te spelen.

TINE : Dat kan ik me nauwelijks voorstellen. Zouden ze dan voor hun plezier één jaar lang op hetzelfde muziekstuk geoefend hebben?

JEANNE : Als zondag dat blaas-gedoe niet doorgaat, ben ik failliet.

TINE : Geloof jij als nuchtere zakenvrouw die roddels?

JEANNE : En als het geen roddels zijn? Dan vraag ik me af wat ik zondag met die kilo's zuurkool en worsten moet aanvangen. Van de voorraad die ik heb aangekocht, kan het Belgische leger een jaar lang elke dag hot-dog eten.

TINE : Wees maar niet ongerust. Dat die muzikanten zeggen dat ze niet willen spelen, is allemaal psycholo... lolo... logisch te verklaren. Die staan onder stress, zo vlak voor de wedstrijd. Dat had ik vroeger ook, toen ik toneelspeelde.

JEANNE : Heb je er misschien ook een verklaring voor dat ik maandag die worsten en die zuurkool aan de buurman zijn varkens en aan mijn man kan opvoeren? Die zullen nogal moeten eten, want zelf eet ik dat vettig spul niet. Wie weet wat ze allemaal in die worsten knoeien.

TINE : Mocht het zover komen, ik koop altijd een doos worsten van je over. Zuurkool lust ik niet.

JEANNE : (*boos*) Jeanne is wel goed om vijftigduizend frank te sponsoren, maar met mijn hot-dogs laten ze me stikken. Ik sleep dat bestuur voor de rechtbank. Als schadevergoeding eis ik één miljoen, miljaar! Ik zal die voorzitter met zijn fluwelen bakkes eens leren dat er met Jeanne niet te spotten valt.

TINE : Blijf toch klam, menslief. Het is pas zondag, dat je je ongerust moet maken.

JEANNE : Maar dan is het te laat! Kijk, nu begin ik ook al te zweten.

TINE : Wacht, ik haal je iets fris. Is limonade goed?

JEANNE : Limonade? Trappist! Zo een kuip trappist wil ik drinken.

STEM IN DE RADIO : Wij onderbreken even ons programma voor reclame...

JEANNE : Zet de radio eens harder! (*Tine zet de radio harder.*)

STEM IN DE RADIO : Reclame via uw radio: radio "de Vrije Piraat", is de beste

investering voor alle handelaars in de regio.

JEANNE : Nu moet je luisteren. Die tekst heb ik zelf geschreven.

STEM IN DE RADIO : Er zijn hot-dogs en hot-dogs. Maar de enige echt, onvervalste en originele hot-dog kunt u enkel kopen bij Jeanne. Enkel Jeanne kan zuiverheid van worst en zuurkool garanderen. Het gebruik van dagelijks verse ingrediënten zijn haar succes. Wie Jeanne ziet, dankt aan kwaliteit! En wie een worst met zuurkool tussen een ovenvers broodje ziet, denkt aan Jeanne. Een onafscheidelijke combinatie die lekker eten garandeert.

JEANNE : Zet nu dat lawaai maar uit.

TINE : *(Terwijl ze de radio uitzet, rinkelt de telefoon. Ze neemt de hoorn van de haak.)*
Met Tine... Wat vertel je me daar, Jaak? Speel jij zondag niet mee? Je bent toch niet ziek, hoop ik?

JEANNE : Lap, daar heb je de eerste al!

TINE : *(in de hoorn)* Dat kun je de dirigent toch niet aandoen, Jaak! Als zijn beste muzikant kun je hem toch niet in de steek laten. Denk aan zijn gezondheid! Hij heeft nu al last van jeukende voeten.

JEANNE : *(hopeloos)* Mijn hot-dogs! Daar gaan ze!

TINE : *(in de hoorn)* Maar waarom wil je niet spelen?... Met welke kinderachtige maatregel ga je niet akkoord?... Ach zo? De voorzitter weet dat wel... Ja, dag Jaak. *(hoorn af)*

JEANNE : Telefoon maar alvast naar mijn man, dat er de komende maanden 's morgens, 's middags en 's avonds hot-dog op het menu staat.

TINE : Waarom maak jij je toch zo druk over die hot-dogs? Die worsten zijn toch "hermetisch" verpakt. Die houden zich toch een tijd.

JEANNE : Dat is nu juist het probleem.

TINE : Je hebt die blikken nu toch nog niet opgedraaid, hoop ik?

JEANNE : Dat niet. Maar... Hoe zal ik het zeggen?

TINE : Heb je de worsten stuk voor stuk gekocht?

JEANNE : Nee. Maar ik heb verleden week tegen een spotprijs een grote partij worsten en zuurkool gekocht, waarvan de gebruiksdatum al vijf maanden verstreken was. Het was te nemen of te laten.

TINE : Jeanne! Van etenswaren, waarvan de versheidsdatum verstreken is, kun je voedselvergiftiging krijgen!

JEANNE : Je moet niet overdrijven. In het ergste geval hou je er drie dagen maagkrampen en een lopende diarree aan over.

TINE : Alsof dat niet erg genoeg is. Je moet daar mee uitkijken, Jeanne. Als er inspectie van de Volksgezondheid komt, hang je. Ze zijn daar heel streng op.

JEANNE : Vertel mij wat! Ik doe dat al tien jaar, en er heeft nog geen haan naar gekraaid.

TINE : Dat jij zoiets durft te verkopen, had ik me nooit durven voorstellen.

JEANNE : Ik moet wel zoiets doen! Als kleine zelfstandige, die thuis voor het inkomen moet zorgen, hou ik op het einde van de maand niet zo heel veel over, moet je weten.

TINE : En je man?

JEANNE : Die is nog te lui om aan zijn eigen gat te krabben.

TINE : Ben je niet een beetje aan het overdrijven, Jeanne?

JEANNE : Je gelooft me niet? Ik zal je een voorbeeld van zijn luiheid geven. Als mijn man 's morgens om acht uur lacht, of nog maar glimlacht, dan duurt het tot 's middags twaalf uur eer zijn gezicht terug in het normale model is.

TINE : Dan mag je van geluk spreken dat je een goeddraaiende zaak hebt.

JEANNE : Gelukkig wel. Anders zou ik niet weten waarvan ik mijn villa in Spanje en mijn appartement in Knokke had moeten betalen. En die grote B.M.W., waar mijn vent de hele dag in rondtoert, moet ook onderhouden worden. En dat moet allemaal met die hot-dogs verdiend worden, hoor! *(telefoon rinkelt)* Oei! Daar zal de tweede zijn.

TINE : *(in de hoorn)* Met Tine... Jij ook al, Armand?

JEANNE : *(roept)* Laat de trappist maar staan, breng me maar een fles cognac!

TINE : *(in de hoorn)* Dat kun je de dirigent toch niet aandoen, Armand. Als zijn beste muzikant kun je hem toch niet in de steek laten. Denk toch aan zijn gezondheid! Hij heeft nu al last van steken in zijn borstkas.

JEANNE : *(roept)* Laat de cognac maar staan, breng maar een stevige koord mee!

TINE : *(in de hoorn)* Waarom wil jij niet spelen?... Welke onnozelheden?... Zeg eens, tegen mij hoeft je geen grote bek op te zetten, hoor! Ik heb er niets mee te maken.

Maar ik zal de boodschap aan de voorzitter overbrengen. Ja, dag Armand. (*hoorn af*) Die wil ook al niet zeggen waarom hij niet meespeelt. Geheimzinnig gedoe allemaal. (*Brengt een koffie naar Jeanne*) Hier, drinkt die maar leeg. Intussen ga ik kijken of voor vanavond het repetitielokaal in orde is. Zal ik de radio aanzetten? Muziek verzacht de zeden, zeggen ze.

JEANNE : Maar niet voor een hot-dogverkoopster die volgende maand haar boeken bij de Rechtbank van Koophandel zal moeten neerleggen. (*Tine zet de radio aan en gaat af via deur repetitielokaal. Jeanne roert nadenkend in haar koffie. Dan is er op de radio fanfaremuziek te horen.*) Moeten ze nu per se van die begrafenismuziek draaien? Het is alsof die mannen van de radio er nu al plezier in hebben dat ik maandag bij de O.C.M.W. kan aankloppen. (*Zij zet de radio uit*) Wist ik toch maar waarom zondag die wedstrijd niet doorgaat. Maar deze Jeanne zou Jeanne niet zijn, als ze daar niet achter kwam. (*denkt na*) Het is nochtans eenvoudig! Ik bel gewoon één van de vrouwen van de muzikanten op. (*Zoekt in telefoongids*) Hier, het telefoonnummer van Armand. Nu hoop ik maar dat zijn vrouw de hoorn opneemt. (*Zij gaat naar de telefoon en draait een nummer. Als ze aansluiting heeft, zenuwachtig in de hoorn.*) Euh... Dag Maria... Jaja, neenee, ik bedoel Alda. Ik was even je naam vergeten. Je spreekt hier met... euh... met... Ursula... (*met nadruk*) Met Ursula! Je weet wel, de vrouw van Jaak. Wat heb ik gehoord? Speelt Armand zondag ook niet mee?... Nee, mijn Jaak ook niet. Waarom speelt Armand niet mee?... Jaja, natuurlijk om dezelfde reden als dat Jaak niet meespeelt. Maar, euh... Jaak is nogal een stille, hij vertelt me nooit veel. Nu telefoneer ik eigenlijk om te vragen of Armand iets meer heeft verteld. Details, bedoel ik... (*boos*) Ik ben in het geheel niet nieuwsgierig! Hoe kom je erbij? Maar als je het dan toch niet wil zeggen, zal ik je eens iets vertellen! Je spreekt helemaal niet met Ursula, maar met Jeanne. En de vrouw van Jaak heet niet Ursula, maar Simonne. (*Legt boos de hoorn neer.*) Maak dat mee! Die stomme geit wist niet eens met wie ze stond te telefoneren.

TINE : (*Op via deur repetitielokaal*) Hé? Ik dacht dat er iemand was binnengekomen.

JEANNE : Voor zover ik weet, ben ik hier alleen.

TINE : Het leek erop dat ik je tegen iemand hoorde praten. Het had de postbode kunnen

zijn.

JEANNE : Neenee. Ik stond zomaar in mezelf te praten.

TINE : Daar moet je mee uitkijken, Jeanne, want dat zijn voortekens van iemand die gek begint te worden.

JEANNE : Dan ben ik al jaren gek. Als je al tien jaar lang elke dag met worsten bezig bent, begin je van ellende in jezelf te praten.

TINE : Het valt me nu pas op dat Vic echt laat is vandaag. Gewoonlijk is hij maar een uur over tijd.

JEANNE : Dan zal er in het dorp weer heel wat te roddelen zijn.

TINE : Hij weet misschien waarom er zondag niet wordt gespeeld. Als hij dadelijk binnenkomt, moet ik het hem toch eens vragen.

JEANNE : De koffie die jij serveert, is die wel vers?

TINE : Wat durf jij vragen? Ik verkoop enkel verse producten.

JEANNE : En toch begin ik te twijfelen. Altijd als ik hier koffie drink, slaat me dat onmiddellijk op mijn blaas.

TINE : Jij bent niet meer gewoon dan koffie van uitgelekte filters te drinken.

JEANNE : Sorry, maar ik moet even de druk van de ketel laten. *(Af via deur toilet.)*

TINE : *(terzijde)* Door de schuld van die tater zou je zaak nog een slechte naam krijgen.

VIC : *(op via buitendeur)* Gegroet, schoonheid. Zie je me nog graag?

TINE : Eindelijk ben je er.

VIC : Hoezo, eindelijk? Is het dan toch waar dat je elke dag popelend van ongeduld op mijn komst zit te wachten? Wil dat ook zeggen dat je mijn liefde beantwoordt?

TINE : Zet die gedachten maar uit je hoofd. Waarom ben je zo laat?

VIC : Er was veel nieuws op mijn ronde.

TINE : Dan moet het wel zéér speciaal nieuws geweest zijn.

VIC : Nogal. Weet je wat ik heb gehoord?

TINE : Hoe kan ik dat weten? Ik stond er niet bij.

VIC : Dan heb je iets gemist.

TINE : Vertel mij dan dat belangrijke nieuws maar eens.

VIC : Naar het schijnt gaat zondag de wedstrijd niet door. De muzikanten weigeren te spelen.

TINE : Met welk oud nieuws kom jij nog aandragen?

VIC : Weet jij het dan al?

TINE : Zelfs van iemand die er zeer nauw bij betrokken is.

VIC : Dan weet ik ook van wie je dat weet.

TINE : Dat zul jij weten, blaaskaak.

VIC : Wedden voor een biertje dat ik het weet?

TINE : Akkoord! Zeg op.

VIC : Van Jeanne. Jeanne van de hot-dogbarak.

TINE : (*stomverbaasd*) Hoe weet jij dat?

VIC : Omdat er hier in het café een geur van zuurkool en worst hangt.

TINE : Flauwe plezante.

VIC : Graag anderhalve vinger schuim op mijn biertje. Ja, het zal voor Jeanne een financiële kater worden.

TINE : Ik vind het veel erger voor de mensen die een jaar lang met de voorbereidingen bezig geweest zijn. Die uren vergaderen en repeteren zijn nu voor niets geweest.

VIC : Dan heb jij er als bazin van het repetitielokaal toch vorstelijk aan verdiend.

TINE : (*boos*) Maar wie moest er achteraf steeds de rommel opruimen? Het enige wat er na een repetitie nog proper was, was hier en daar een asbak. Maar dan moest ik wel een emmer vol peukjes van de vloer vegen. Iedereen telt wel de winst bij elk glas dat ik ronddraag, maar...

VIC : (*onderbreekt haar*) Trouw met me, Tine, dan kunnen we samen de rommel opruimen. Ik de asbakken en jij de peukjes.

TINE : Je moet hier niet met me staan spotten!

VIC : Is dat een ja of een nee?

TINE : Voor de honderdste maal: nee! Al was je de laatste man op aarde, dan nog niet!

VIC : (*zucht*) Dan ga ik straks mijn honderdste slapeloze nacht tegemoet.

TINE : Daar zal ik niet van wakker liggen!

VIC : Hoe is het in hemelsnaam mogelijk, dat ik met mijn viriele charmes niet eens de vrouw van mijn dromen aan de haak kan slaan? Had mijn lieve moeder dan toch gelijk, toen ze me als kleine jongen een wandelende mislukking noemde?

TINE : Als je van plan bent om me hier met je flauwe praatjes te vervelen, laat ik vandaag

nog een brievenbus langs de weg plaatsen.

VIC : (*Doet alsof hij een moeilijk moment doormaakt.*) Wat heb ik dan nog aan mijn leven? Niets! Zoals een emmer vol sigarettenpeukjes word ik door mijn geliefde in de vuilbak gedumpt. Maar wat geeft zij erom? Ze ziet niet eens dat mijn ogen zwemmen in de tranen; de brok in mijn keel merkt ze niet eens. (*Doet alsof hij wil weggaan.*) Als er morgen een collega van me je post brengt, weet je wat er met mij is gebeurd. Vaarwel, mijn geliefde. Eens zul je de ernst van je weigering inzien.

TINE : Vic! Jij gaat toch geen domme dingen, doen, omdat ik niet met je wil trouwen?! Ik dacht altijd dat je maar een spelletje speelde.

VIC : Als jij niet met me trouwt, heeft het leven voor mij geen zin meer. Ik zal je post wel bij de voordeur neerleggen. (*wil afgaan*)

TINE : Kom terug, Vic!

VIC : Doe maar geen moeite meer, Tine. Hou de rubriek ongevallen in de krant van morgen maar in het oog.

TINE : Ongeval?!

VIC : Ik zie reeds het artikel in de krant staan: "Onze meestgeliefde en steeds stipte postbode Vic C. werd gisteravond uit het kanaal..."

TINE : (*onderbreekt hem*) Hou ermee op! Je bent nog veel te jong om zo een gekke dingen te doen.

VIC : Jong en knap, misschien wel. Maar ik troost me met de gedachte dat een lang leven ook duur is. En als jij me niet wil, waarom zou ik dan nog elke dag door weer en wind brieven ronddragen?

TINE : Vic... ik... euh... ik voel helemaal niets voor jou.

VIC : Heb je al eenmaal geprobeerd iets te voelen?

TINE : Eigenlijk niet, nee.

VIC : Wel, als de zaken er zo voor staan, geef ik je nog één kans.

TINE : We kunnen er misschien wel eens over praten. Maar dan pas na de wedstrijd van zondag.

VIC : Eindelijk! Mijn ogen houden op met zwemmen, en in mijn benevelde toekomst breekt de zon door.

TINE : Maar ik kan je niets garanderen.

VIC : (*Terwijl hij zijn glas leegdrinkt.*) Even die brok doorspoelen.

TINE : En nu over geheel iets anders. Weet jij waarom de muzikanten niet willen spelen?

VIC : Voor nog een biertje met anderhalve vinger schuim erop kan ik je daar een antwoord op geven.

TINE : Jij bent een afzetter!

VIC : Wil je een antwoord of niet?

TINE : Vooruit, drink leeg. (*Tine tapt*) En nu vertellen!

VIC : Nee.

TINE : Hoezo... nee?

VIC : Nee. Ik weet niet waarom de muzikanten weigeren te spelen.

TINE : En dit was de laatste keer, dat je op zo een onnozele manier aan een gratis biertje komt.

VIC : Wat ben je knap, als je boos bent. En dan die twee mooie ogen van jou.

TINE : Heb ik twee mooie ogen? Hoe kom je erbij?

VIC : Omdat ik ze enkele seconden geleden nog geteld heb.

TINE : Jij zult ook nooit veranderen.

VIC : Ik vind dat die weeë geur van worst en zuurkool hier blijft hangen. Is Jeanne dan nog ergens in de buurt?

TINE : Ze moest even naar het toilet, zei ze. Maar ik vind dat zij lang wegblijft.

VIC : Weet je het al? Ze hebben een raadsel over Jeanne gemaakt. Zal ik het jou eens vragen?

TINE : Vlug dan. Misschien komt ze dadelijk binnen.

VIC : Weet jij, waarom er in een straal van honderd meter geen honden en geen katten bij Jeanne haar hot-dogbarak rondlopen?

TINE : Ik weet het niet. Vanwege de stank, misschien?

VIC : Omdat Jeanne haar worsten zelf maakt. Snap je ze?

TINE : Niet helemaal, vrees ik.

VIC : Wel, Jeanne vangt die honden en die katten om er...

JEANNE : (*Komt op via deur toilet. Zij heeft een eind toiletpapier in de hand waarop een berekening staat.*) Weet jij welk verlies ik zal hebben als zondag die wedstrijd

niet doorgaat? Ik heb het even uitgerekend. Ik ben er van uitgegaan dat ik vijfhonderd worsten zou kunnen verkopen...

VIC : (*onderbreekt haar*) Amaai, Jeanne! Dan zul je voor zondag nog een dierenasiel moeten overvallen. Als ik zo even uit het hoofd kan tellen, heb je voor vijfhonderd worsten ongeveer...

TINE : Vic! Zwijg!

JEANNE : Over welk dierenasiel heeft hij het?

TINE : Sinds hij bij de dierenbescherming is, denkt hij aan niets anders meer.

JEANNE : Je zou beter op tijd de post bij de mensen afleveren.

VIC : Ik zou wel eerder willen komen. Maar wat wil je? Elke knappe vrouw, die zichzelf respecteert, wil een praatje met me maken. Weet jij dat ik de meest begeerde vrijgezel van het dorp ben?

JEANNE : Hoho! Wat een pretentie. Als je mijn man was, zou ik je die streken vlug afleren.

VIC : Dank dan alle heiligen in de hemel maar dat je niet met mij bent getrouwd.

JEANNE : Het is omdat jij zo een visvrouw van een vent bent, dat ze allemaal met je willen praten.

VIC : Je hebt nu eenmaal vrouwen die een knappe man naar waarde weten te schatten, en je hebt vrouwen die enkel verstand hebben van honden en katten... ik bedoel van worsten en zuurkool.

JEANNE : Zeg nu eens eerlijk, Vic. Heb jij als vaste klant ooit over mijn hot-dogs te klagen gehad?

VIC : Volgens een deskundige zijn naast hondebrokken jouw hot-dogs de grootste lekkernij van uren in de omtrek.

JEANNE : Dat was een ernstige vraag, Vic.

VIC : Waarop ik een ernstig antwoord heb gegeven.

JEANNE : Ben jij ooit ziek geweest na het eten van mijn hot-dogs?

VIC : Eerlijk gezegd, heb ik daar nooit van geproefd. Maar mijn hond is er nogal verzot op. Waarom denk je dat ik altijd die vette smurrie laat inpakken? Niet voor mij, hoor!

JEANNE : Voer jij mijn hot-dogs aan je hond op?

VIC : Ik heb nu eenmaal een hond die niet kieskeurig is.

JEANNE : Wat een belediging!

VIC : Niet boos worden, Jeanne! Een grap kun je toch wel verdragen, zeker?

JEANNE : Dat zijn geen grappen meer. Ik maak elke hot-dog met liefde, met genegenheid en toewijding.

VIC : Doe dan voortaan een beetje minder liefde en geen genegenheid meer tussen het broodje, maar een dikkere worst en minder toegewijde zuurkool.

TINE : En nu is het genoeg geweest, Vic. Jij moet ook altijd iemand op stang jagen.

VIC : Mag de waarheid ook al niet meer gezegd worden?

TINE : Als je graag hebt dat wij na de wedstrijd van zondag een gesprek hebben over... je weet wel, dan...

VIC : Akkoord! Akkoord! Ik zwijg al.

TINE : Dan leg je de post maar eens op tafel.

VIC : Dat kan. Ik heb zo maar eens even vier aangetekende brieven.

TINE : Allemaal voor mij?

VIC : Of ze voor jou persoonlijk zijn, weet ik niet. Ze zijn allemaal geadresseerd aan het clublokaal van fanfare "Ons Blaasplezier", Kleine Kerkestraat 3.

TINE : Dat is hier. Geef me vlug die brieven.

VIC : Zo gaat dat allemaal niet. Eerst wil ik je handtekening als bewijs van ontvangst.

TINE : Doe niet flauw en geef me die brieven!

VIC : *(neemt boekje)* Hier ondertekenen, alsjeblieft.

TINE : *(kribbelt vlug in het boekje.)* En nu die brieven!

VIC : *(Opent tergend langzaam zijn tas en schrikt.)* Hé?! Waar zijn die brieven gebleven?

TINE : Ik word zenuwachtig van jouw gedoe! Heb je die brieven of niet?

VIC : Kun jij ook al geen grapje meer verdragen? *(geeft de brieven)*

TINE : *(Opent vlug de eerste brief en leest.)* "Geachte Heer Voorzitter, als spelende speler van fanfare Ons Blaasplezier, deel ik u mede dat ik zondag 18 augustus niet zal deelnemen aan de wedstrijd. Met groeten. Jef Vanthoen..."

JEANNE : Dat is nummer drie al. Dan zullen die andere brieven wel dezelfde inhoud hebben.

TINE : *(Opent vlug de andere brief.)* "Mijnheer, met dit schrijven wil ik u kenbaar

maken... (*Tine leest in stilte verder*) ... niet aan de wedstrijd zal deelnemen. En dit zonder mijn beste groeten. Pierre Besseng..." (*Tine leest de andere brieven in stilte.*) Raymond Haenen en Louis Berten doen zondag ook niet mee.

JEANNE : Je kunt maar beter de dirigent op de hoogte brengen.

TINE : Die arme man overleeft het niet. En ik vertel het hem niet.

VIC : Daar zal hij vanzelf wel achter komen, als er straks niemand op de repetitie verschijnt.

JEANNE : (*Van voor het raam*) Daar komt hij aan!

TINE : Wie?

JEANNE : De dirigent.

TINE : Dan zal ik maar vlug die brieven wegleggen.

VIC : Maak nu de borst maar nat, dames!

JEANNE : (*boos tot Vic*) Jij met je vieze praatjes altijd!

JEAN : (*Komt triest op via buitendeur*) Mag ik hier mijn boterhammen opeten?

TINE : Waarom niet? Maar waarom eigenlijk wel?

JEAN : Normaal zijn dit mijn boterhammetjes voor op het werk.

VIC : Dan ben je hier verkeerd.

TINE : (*tot Vic*) Die arme stakker is met ziekteverlof.

JEAN : En mijn vrouw wil niet dat ik de hele dag thuis rondlummel. Straks, om tien minuten over vijf uur mag ik het huis weer in. Vind je het erg als ik nu een boterhammetje eet? Ik heb sinds gisterenmiddag geen eten meer gehad. (*haalt enkele harde sneden brood, gewikkeld in een stuk krantenpapier, en een metalen drinkbus uit zijn jaszak.*)

JEANNE : (*onbeleefd*) Wat zit er tussen je brood? (*wil kijken*)

VIC : Kijk maar uit dat het spek niet gaat vliegen.

JEAN : (*Begint aan zijn brood te peuzelen.*) Lekker, als je honger hebt.

TINE : Arme sloeber. (*Neemt zijn brood van tafel.*) Wacht, ik zal je enkele verse boterhammen gaan smeren. Zal ik ook een tas zelfgemaakte soep meebrengen?

JEAN : Doe maar geen moeite, Tine. Ik ben dit gewoon.

TINE : Niets van! Is ham tussen je boterham goed?

VIC : Zeg eens! Wat heeft hij meer dan ik? Is dit hier soms een tehuis voor ongelukkig